

На основу члана 134. став 4. Закона о ветеринарству („Службени гласник РС”, бр. 91/05 и 30/10),

Министар пољопривреде, шумарства и водопривреде, доноси

**ПРАВИЛНИК
О НАЧИНУ И ПОСТУПКУ ИЗДАВАЊА МЕЂУНАРОДНИХ
ВЕТЕРИНАРСКИХ ПОТВРДА (СЕРТИФИКАТА) ЗА ПОШИЉКЕ
ЖИВОТИЊА, ПРОИЗВОДА ЖИВОТИЊСКОГ ПОРЕКЛА, ХРАНЕ
ЖИВОТИЊСКОГ ПОРЕКЛА, ХРАНЕ ЗА ЖИВОТИЊЕ, СПОРЕДНЕ
ПРОИЗВОДЕ ЖИВОТИЊСКОГ ПОРЕКЛА И ПРАТЕЋИХ ПРЕДМЕТА, КАО
И ЕВИДЕНЦИЈИ О ИЗДАТИМ СЕРТИФИКАТИМА**

(Објављен у „Службеном гласнику РС”, број 76/10)

I. УВОДНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим правилником ближе се прописује начин и поступак издавања међународних ветеринарских потврда (сертификата) за пошиљке животиња, производа животињског порекла, хране животињског порекла, хране за животиње, споредне производе животињског порекла и пратећих предмета (у даљем тексту: пошиљка), као и евиденција о издатим сертификатима.

Члан 2.

Поједини изрази употребљени у овом правилнику имају следеће значење:

1) *међународна ветеринарска потврда (сертификат)* јесте сертификат о здрављу, односно здравствено-хигијенској и квалитативној безбедности пошиљке, којим се потврђује да је на месту порекла пошиљке обављен прописан ветеринарско-санитарни преглед, да пошиљка потиче из одобреног или регистрованог објекта за извоз и да су испуњене све гаранције наведене у сертификату;

2) *међународни промет* јесте извоз, провоз и увоз пошиљака између Републике Србије и других земаља;

3) *поступак издавања сертификата* обухвата попуњавање, потписивање и оверавање обрасца међународне ветеринарске потврде (сертификата) од стране надлежног ветеринарског инспектора који је завршио обуку за издавање сертификата која подразумева стручно усавршавање и упознавање са међународним прописима и стандардима који се односе на начин и поступак издавања сертификата према посебном програму.

**II. НАЧИН И ПОСТУПАК ИЗДАВАЊА МЕЂУНАРОДНИХ
ВЕТЕРИНАРСКИХ ПОТВРДА (СЕРТИФИКАТА)**

Члан 3.

Међународна ветеринарска потврда (сертификат) издаје се у складу са законом којим се уређује ветеринарство.

Члан 4.

Сертификат се издаје на штампаном обрасцу који се припрема у складу са одговарајућим међународним стандардима или у складу са обрасцем који прописује земља увозница, при чему се обезбеђује веза између одштампаног обрасца сертификата и надлежног ветеринарског инспектора који издаје сертификат, како би се обезбедила следљивост.

Образац сертификата из става 1. овог члана припрема се на српском језику и језику земље примаоца, а ако је пошиљка намењена за испоруку у земље чланице Европске уније образац сертификата припрема се на српском и енглеском језику, као и на језику улазне земље у Европску унију и језику земље примаоца, у складу са захтевима земље увознице.

Одштампани обрасци евидентирају се и чувају се под кључем.

Члан 5.

Сертификат се издаје за једну врсту пошиљке и за једног примаоца, и то тако што се, на дан отпреме пошиљке, образац из члана 4. овог правилника попуњава, потписује и свака страница оверава од стране надлежног ветеринарског инспектора, у складу са законом којим се уређује ветеринарство.

У случају грешке при попуњавању обрасца сертификата, тај образац се поништава стављањем ознаке: „сторно” и чува се заједо са захтевом за издавање сертификата и фотокопијом издатог сертификата, а у случају када је у одштампаном обрасцу потребно извршити прецртавање текста како би се потврдило чињенично стање у вези са пошиљком, поред прецртаног текста ставља се параф и печат надлежног ветеринарског инспектора, који је у складу са законом којим се уређује ветеринарство овлашћен да издаје сертификат.

Сертификат се издаје у једном оригиналном примерку, а његова фотокопија чува се три године, заједно са захтевом за издавање сертификата.

Члан 6.

Ако је пре издавања сертификата потребно обавити додатне прегледе или лабораторијска испитивања пошиљке о врсти и обиму додатних прегледа, односно испитивања те пошиљке обавештава се надлежни ветеринарски инспектор.

Члан 7.

У сертификат се могу уносити само подаци који су:

1) проверени од стране надлежног органа, у складу са законом којим се уређује ветеринарство и безбедност хране;

2) наведени у документу о обављеном додатном прегледу, односно испитивању пошиљке које је извршено у овлашћеној институцији уз надзор надлежног ветеринарског инспектора, у случају да је пре издавања сертификата потребно обавити додатне прегледе или лабораторијска испитивања пошиљке;

3) добијени на основу епидемиолошког и епизоотиолошког система праћења и надзора заразних болести или добијени у оквиру спровођења званично признатих мониторинг програма који се односе на обезбеђење система осигурања јавног здравља и безбедности хране, у складу са прописима којима се уређује ветеринарство, односно безбедност хране.

У случају када се сертификат издаје на основу другог сертификата или потврде, тај други сертификат или потврда морају се прибавити пре издавања сертификата.

Члан 8.

Сертификат се не може издавати непопуњен или делимично попуњен, нити за пошиљке које надлежни ветеринарски инспектор није прегледао, односно за које не постоји документација о извршеном прегледу, или које нису више под његовим надзором.

III. ЕВИДЕНЦИЈА О ИЗДАТИМ СЕРТИФИКАТИМА

Члан 9.

О издатим сертификатима води се евиденција у писаном и електронском облику.

Евиденција из става 1. овог члана садржи следеће податке:

- 1) редни број;
- 2) датум задуживања обрасцима сертификата и датум издавања сертификата;
- 3) серијски број задужених образаца сертификата и издатих сертификата;
- 4) име и презиме службеног лица које је задужено обрасцима сертификата и име и презиме надлежног ветеринарског инспектора који издаје сертификате;
- 5) датум и потпис службеног лица које је задужено обрасцима сертификата и име и презиме надлежног ветеринарског инспектора који издаје сертификате.

IV. ЗАВРШНА ОДРЕДБА

Члан 10.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

Број: 110-00-00199/2010-09
У Београду, 18. октобра 2010. године

МИНИСТАР
др Саша Драгин